Hoe zijn we een Vredeskerk?

FWCC-EMES Peace and Service Network Jaarvergadering Brussel 16–18 Okt.

In Brussel, House Notre-Dame Chant-d'Oiseau (Vogelzang),

Verslag van Marlies Tjallingii

Voor de bijeenkomst in Brussel reizen we met de trein, samen met Mikheil Elizbarashvili (Misha) naar Brussel. We ontmoeten elkaar in Deventer. Fijn om tijd in de trein te hebben samen en van Misha te horen hoe het gaat. Hij en zijn vrouw Julia en hun kindje Alexander (Sasha, 1 jaar en 9 maanden) logeren nu bij Martin Touwen. Daar zoeken ze veiligheid.
Misha komt uit Georgië, maar woont met Julia in Kiev en nu dus in Deventer. We zijn met 23 mensen uit verschillende landen bij elkaar in Brussel en ook met een aantal mensen die online mee doen.

Mikheil Elizbarashvili vertelde over vluchtelingen in Georgië en Oekraïne.

Eén van de eerste acties was om twee mensen te vinden die volgend jaar de jaarvergadering van de Peace and Service Network gaan organiseren. Kit King uit Engeland en Marlies gingen mensen vragen en slaagden er in om Tobias Persson uit Zweden en Irenée Rajaona-Horne van het Northern Friends Peace Board bereid te vinden dit te gaan doen.
In het Verenigd Koninkrijk zijn verschillende betaalde medewerkers die vrede in hun portefeuille hebben. Dixé Wilms, die in mijn kleine groep zit, werkt in Londen bij Quaker Peace and

Irenée Rajoana Horne van Northern Friends Peace Board

Social Witness. Hij vertelt dat hij geen lid is van de Quakers, maar wel betrokken. In mijn groepje zit ook Marialaura De Angelis, die sinds kort bij QCEA in Brussel werkt op het thema: “Veiligheid opnieuw doordenken”. Ethel Livermore is de schrijver van FWCC-EMES, ze is net terug uit de Westbank en heeft drie weken in Spanje gereisd en daar Quakers bezocht. De vaste groepjes geven de mogelijkheid om rustig uit te wisselen en elkaar beter te kennen. We horen van haar dat een paar dagen geleden in de Friends School in Ramallah soldaten van het Israëlisch leger zijn binnen gevallen. Wij hebben er ook vaak een meeting meegemaakt.

Marialaura De Angelis werkt sinds juni 2026 bij QCEA voor Veiligheid opnieuw doordenken

Gezamenlijke thema’s zijn: toenemende militarisering in Zweden, en ook in Duitsland. Volgend jaar, 2027, is er een wapenbeurs in Hannover. Daar bereiden de Quakers in Duitsland zich nu al op voor. De laatste keer was die beurs in Londen en de Quakers hebben daar als protest stille samenkomsten gehouden. Er waren ook protesten met veel geschreeuw en lawaai. Een van de bezoekers van de beurs kwam op de groep Quakers af en liet weten dat de stille manier van protesteren bij hem binnen kwam. Dat is één van onze Quaker Superpowers. De stilte die een verschil maakt in de protesten.

Gordon Matthews uit Duitsland

Een vraag die ik opschreef: hoe gaan we om met rechts radicale mensen? Ook hoe werken we samen als Quakers? Ik merk dat ik op een weekend als dit geïnspireerd word in mijn eigen werk aan vrede in Zwolle, met ons kleine Vredesplatform Zwolle. Ik werd uitgenodigd om op zaterdag middag iets te vertellen over wat vrede voor mij betekent. De vredesweek organiseren, een flashmob met vredesliederen zingen in het centrum

van de stad, mee doen aan het kerkasiel in Kampen, via Take Care BnB vluchtelingen-gasten in huis nemen, vredessteentjes schilderen en vredessjaals breien.

Marigold Bentley, inleider, facilitator

Verschillende deelnemers hebben Ramallah bezocht en wijdings-samenkomsten mee gemaakt in de Friends Meeting House daar. In het drukke centrum van Ramallah is dat een oase van rust, met een tuin vol olijfbomen. Een kalme plek in de storm. Sytse en ik waren vaak in het Friends Meeting House in Ramallah en hebben de kracht van deze stilte ook sterk ervaren. Marigold Bentley hield een boeiende inleiding. Zie het artikel ‘Vredeskerk’ blz. 20.

In Nederland worden we overstroomd met berichten over de noodzaak van bewapening, net als in Duitsland. Gordon Matthews vertelt daarover. Ook in Duitsland is er sprake van het opnieuw introduceren van de dienstplicht. De vraag die hij stelde: hoever gaan de kerken in het “oorlogsklaar” maken van Duitsland? Kunnen wij ons in Nederland dezelfde vraag stellen? Hij roept ons op om ons aan te sluiten bij Church and Peace, de Europese (of internationale) tak van Kerk en Vrede.

Sharon Gustafsson

Sharon Gustafsson die online uit Zweden meedeed, vertelt over hoe er angst in onze geest geprent wordt! Er zijn 17 Amerikaanse bases in Zweden, die buiten de controle van de Zweedse overheid vallen. Ik schrijf een zin op die me raakt: “Vrede op aarde ligt dicht aan het hart van God.” Andrew de Sousa werkt sinds juni 2025 bij QCEA. Hij is al meer dan 25 jaar betrokken bij vredesbewegingen. Hij vertelt over de plannen van QCEA. Van Andrew

Andrew de Sousa directeur van QCEA.

horen we de thema's waar ze mee bezig zijn:
1. Klimaatmigratie en vrede
2. Veiligheid opnieuw doordenken
3. Waarheid spreken tegen de overheid (speaking Truth to power).

Marialaura De Angelis spreekt met passie over haar taak bij QCEA over veiligheid opnieuw doordenken.

Kit King uit Engeland, die samen met Marlies nieuwe coordinatoren van het QPSN te zochten en vonden

We maken ook kennis met de nieuwe directeur van Northern Friends Peace Board. Irenée Rajaona Horne (foto blz. 16). Zij volgt Philip Austin op, die jarenlang mee deed met het Quaker Peace and Service Network.

Er waren twee vrouwen uit New Jersey, Verenigde Staten. Anna Hainsworth vertelde over wat vrede voor haar betekent. Zij heeft samen met Sarah Berkowitz een project om spullen naar Oekraïne te sturen. Het gaat om spullen waar om gevraagd wordt.

Arne Springorum uit Praag, die bezig is met rechtvaardig investeren

In mijn schrift maak ik een tekeningetje van een raam. Ik schrijf erbij: "Jullie levens zijn een raam, waar het licht doorschijnt". Ook: "Vrede is een proces en niet een doel".

We gaan met de trein weer naar huis, vol van indrukken, meer dan ik hier kan schrijven. In de trein van Schiphol naar Zwolle komen twee jonge mannen bij ons zitten. Ze zijn geboren in Nederland, maar hun vader is een Koerd uit Syrië die al lang in Nederland is. Hun moeder komt uit Marokko. We hebben een boeiend gesprek. We stimuleren hen om iets van hun leven te maken. Zo proberen we iets positiefs verder te brengen van wat we hebben beleefd in het weekend.